

Panta rhei

*If you can make a heap of
all your winnings*

*And risk it in one turn of
pitch-and-toss;*

*Yours is the Earth and
everything that is in it*

*And – which is more –
you'll be a Man, my son!*

[If, Rudyard Kipling, 1909]

Berend van de Kraats is oud-onderzeebootcommandant en initiatiefnemer van BOOST. Met de maatschappelijk geïntegreerde doe-tank OceansX zet hij zich nu in om onbenut menselijk potentieel te laten bijdragen aan organisatieoverstijgende uitdagingen zoals ook de energietransitie in de maritieme sector.

Panta rhei (alles stroomt) is de leus van de Adelborsten Roei- en Zeilvereniging. In lijn hiermee heb ik per 1 december mijn vaste aanstelling bij Defensie opgezegd. Niet om iets anders te gaan doen, maar juist om de beweging die met OceansX is opgestart verder te laten stromen. Omdat ik geloof dat wat nu nog pionierswerk lijkt, in toenemende mate invulling gaat geven aan onze maatschappelijk geïntegreerde ambitie: beschermen wat ons dierbaar is.

Ik ben dankbaar voor de reis die ik tot nu toe heb gemaakt mét de marine. In deze column sta ik hier bij stil aan de hand van *If* van Rudyard Kipling (zie QR-code). Dit gedicht kwam ik voor het eerst tegen op het Koninklijk Instituut voor de Marine in 1998. De toenmalige bataljonscommandant (BC) had het ingelijst en in zijn hok in Neptunus hangen. Het raakte mij meteen.

Terwijl ik toekeek hoe de BC zijn schoenen aan het poetsen was voor de volgende baksgewijs, filosofeerden we er op los. Ook toen al vonden we dat we te maken hadden met een veranderlijke wereld, significante personeelstekorten en terugkerende systeembependingen. Vanuit onze wens om het KIM (nog) aantrekkelijker te maken, keken we naar de US Naval Academy in Annapolis. Het instituut had in een vergelijkbare situatie de lat nóg hoger gelegd en tijdelijk toenemende tekorten geaccepteerd. Waardoor, op termijn, voor zichzelf sprekende verhalen terugvloeden in de maatschappij en de vraag naar de opleiding relatief moeiteloos blijvend steeg. We bespraken het eeuwige spanningsveld en het benodigde vertrouwen om kortetermijn-pijn te accepteren voor langetermijn-fijn.

Toen ik later zelf commandant was hing het gedicht van Kipling in mijn hut. Patrouilles lang heb ik er met de aflossende divisieoudsten naar gekeken. In de kleine hut werd het letterlijk in onze gezichten gedrukt. Aan het begin van een zeven weken durende patrouille kwam het gesprek wat onwennig op gang: ik liet ze passages hardop voorlezen en vroeg de divisieoudsten om er voorbeelden bij te zoeken. Naarmate de dagen en weken vorderden kwamen ze binnen, kozen twee zinnen uit en vertelden aan de hand daarvan wat er op de wacht was gebeurd. In die patrouilleweken zag je een jonge enthousiaste waarderingszoeker zich ontwikkelen tot een gebalanceerde, gedreven vertrouweling.

If is voor mij een beschrijving van de waarde die de Koninklijke Marine voor iemand kan hebben. Uiteraard gaat het gedicht óók op voor, na en buiten de marine. Maar mét de marine was het voor mij duidelijk de gaafste manier om deze persoonlijke ontwikkeling door te maken.

Voor mij breekt nu een volgende fase aan waarin het er op aankomt om mijn in de marine ontwikkelde potentieel optimaal in te zetten voor de maatschappij. Wat we met Stichting OceansX voor ogen hebben gaat daar invulling aan geven. OceansX denkt niet in organisatiegrenzen, ze denkt in onbegrensd menselijk potentieel dat onder de juiste omstandigheden maximaal tot zijn recht komt. Dat klinkt als een complete transitie in HR! Klopt, maar dan zonder beperkende systeemvereisten. Is dat eenvoudig? Nee verre van... maar daarom ga ik morgen weer verder met experimenteren en bewegen! Met de verandering zijn.

Blijf in contact!

- **Bekijk www.Oceansx.nl – Oplossen vanuit beweging**
- **berend@oceansx.nl voor reacties en tips**
- **Volg ons op [@oceansx.nl](https://www.instagram.com/oceansx) en [/company/oceans/](https://www.linkedin.com/company/oceans/)**

<https://poets.org/poem/if>